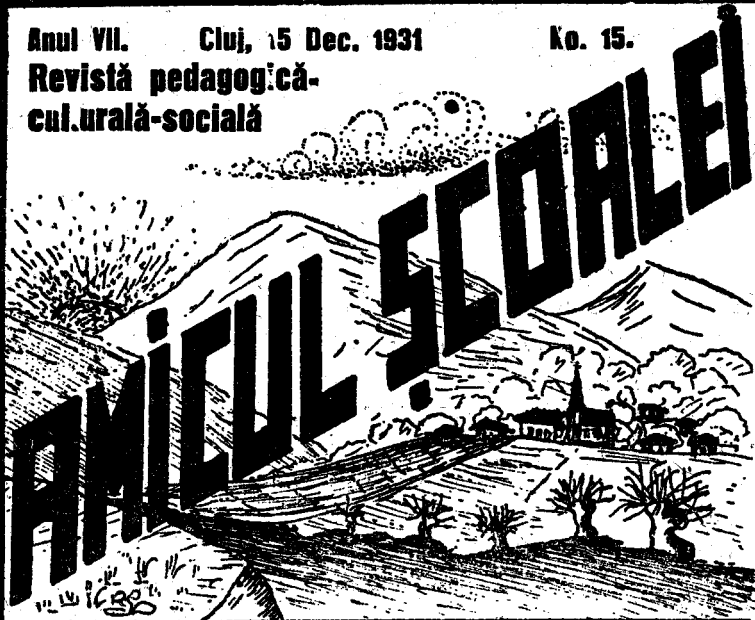

Anul VII. Cluj, 15 Dec. 1931

Ko. 15.

Revistă pedagogică-
culturală-socială

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Redactor : MARIAN SASU

CUPRINSUL:

M. SASU: *In sfârșit.*

A. PAMPU: *Evoluția limbajului la copil.*

A. FERRIÈRE: *Ce este și ce nu este Școala activă.*
Trad. de Saint Jérôme.

GH. BACOTZI: *Din răbojul vremii. - Criză și copil.*

M. SASU: *Dare de seamă asupra serbării zilei școliei
în județul nostru.*

Partea oficială.

Știri.

Poșta Redacțiunii.

Poșta Administrației.

*Regulamentul de activitate al Laboratorului de Pedo-
logie și Pedagogie experimentală al Universi-
tății din Cluj.*

Organ oficial al Revizoratului și Comitetului școlar din jud. Cluj
Apare de două ori pe lună

ABONAMENTUL: 150 Lei pe un an pentru membrii corpului didactic
iar pentru comitetele școlare și partic. 180 Lei. — Redacția și admi-
nistrația : Revizoratul școlar județean — Cluj.

In sfârșit

putem comunica o veste îmbucurătoare învățătorilor noștri, așa de năpăstuiți și obicinuiți a auzi de-o bună bucată de vreme numai vești rele. E vorba adică, că făimosul proiect de lege, prin care se intenționa că jumătate din salariile învățătoarești se treacă în sarcina comunelor și județelor; proiectul de lege, care a ținut în plină agitație și îngrijorare aproape două luni de zile pe învățători, zic, a fost retras de pe masa Camerei în ședința din 12 Decembrie a. c.

După discuții îndelungate și aprinse, angajate între guvern și opoziție, s'a căzut adică de acord, ca să se renunțe la acest proiect și să se caute soluția potrivită pentru asigurarea salariilor învățătoarești în bugetul staului. Soluția a fost aflată curând, fiindcă s'au putut găsi și lua dela celelalte departamente ministeriale sumele necesare pentru acoperirea acestor salarii învățătoarești.

Învățătorii noștri pot răsufla acuma ceva mai liniștiți, fiindcă a fost înlăturat pericolul cel mare, care plana asupra capului lor, ca legenda sabiei Damocles.

Pe lângă cele de mai sus, mai e vorba, că s'au dat asigurări formale din partea dlui ministru de finanțe, că se va plăti corpului didactic și diferența ce i se cuvine între salarul legal și cel bugetar, fiindcă și aci s'ar fi găsit soluția necesară pentru plata acestei diferențe. Prin aceasta, chestia revendicărilor corpului didactic — chestie eminentement dreaptă și recunoscută ca atare de toată lumea, și-ar căpăta în sfârșit rezolvirea ei dreaptă și justă.

Știm însă bine, că învățătorii noștri nu se vor liniști deplin cu toate aceste aranjamente. Nu, fiindcă ei au astăzi de luptat cu cel mai mare neajuns al zilei: *neachitarea la timp a salariilor* lor. Neajunsul acesta mare încă trebuie înlăturat cât mai de grabă de pe capul învățătorilor noștri, căci altfel n'am făcut nimica pentru ameliorarea situației lor materiale. Din contră, cu întârzieri de 4—5 luni a salariilor

învățătorești, când alți funcționari sunt plătiți mai regulat, zic, vom ajunge la adevărata debandadă a învățământului nostru primar, de care să ne ferească D-zeu, fiindcă ar avea cele mai funeste urmări asupra neamului nostru românesc.

De aceea nu ne îndolim nici decăt, că ori cât de grele sunt timpurile, totuși factorii competenți vor trebui să ia măsurile cuvenite pentru ca în sfârșit să pună odată la punct și chestiunea aceasta a salariilor învățătoarești, fiindcă așa cum se plătesc de un timp încoace aceste salarii, nu mai poate merge. Din motivul, că salariile se plătesc cu întâzieri așa de mari, cei mai mulți învățători au ajuns adevărați cersitori și peritori de foame, ne mai putând obține astăzi de nicăiri nici un credit. Cine nu crede, acela să poftască să cutreere satele din țară, ca să vadă cum trăesc astăzi sărmanii noștri învățători și se va convinge, că noi am spus numai adevărul.

Marian Sasu

Evoluția limbajului la copil.

Conferința ținută la congresul organizației județene a învățătorilor din Cluj în ziua de 29 Noembrie 1931.

Evoluția limbajului la copil este o problemă foarte recentă în pedagogie. Problema limbajului în sine, atât pe latura sensului psihologic al cuvintelor (semantica), a fost tratată de multă vreme de către lingviști și filologi. Mai târziu au apărut sociologi cari au tratat-o în raporturile sale cu societatea, au studiat-o ca fenomen social și mai ales în evoluția ei istorică (prin analogie la popoarele primitive). Paralel cu aceasta, psihologia popoarelor, a încercat o explicare a acestor expresii de exteriorizare a stărilor sufletești ale individului în raporturile sale cu societatea (psihologul german Wundt de ex. primele 2 volume din faimoasa sa „Völkerpsychologie“ — psihologia popoarelor, a consacrat-o psihologiei limbajului). Târziu de tot au căutat să studieze — probabil influențați de lucrările cu privire la latura socială a problemei — și evoluția limbajului la copil. Această întârziere se explică probabil prin faptul că limbajul la copii apare odată cu

primele silabisiri (s'ar putea spune imediat după naștere cu ocazia primului gângurit) și evoluția se încheie încă înainte de intrarea copilului în școală. Or, pedagogii abia în ultimul deceniu au început să se ocupe și cu dezvoltarea fizică și sufletească a copilului *dela 0 la 7 ani. Și cum problema limbajului la copil a fost studiată mai întâi în cadrele generale ale sufletului copilului mic (Preyer, Perez, etc.) și abia mai târziu ca problemă specială (de soții Stern, de W. Ament, Mac Dougall, A. Descoedres, Piaget etc.).*

Primadată, pedagogii s'au întrebat, care este elementul de bază în limbajul copilului? Discuția a fost dacă cel mai simplu element și primul care apare imediat după naștere este *țipetul* sau *gânguritul*? Fiindcă *țipetul* este un element mai puțin diferențiat, constă din mai puține sunete și fiindcă în formele sale rudimentare există și la animale (atunci când acestea își anunță proprietatea sau își comunică stările lor sufletești) — acesta pare a fi elementul primordial al limbajului la copil. *Gânguritul* este mai diferențiat, are nevoie de multeori de mai multe sunete diftongizate, de silabe chiar (am putea spune de sunetele tuturor limbilor). *Țipetul* pare a fi numai o articulație involuntară emisă cu ocazia expirației, câtă vreme *gânguritul* este un joc permanent al organelor vocale. După cum mormolocul are nevoie să facă o mulțime imensă de mișcări ca să-i crească picioarele, tot așa jocul în epoca copilăriei este poruncit de necesitatea biologică a creșterii. Ei bine! *Gânguritul* nu împlinește altceva decât aceeași lege a biologiei: este jocul permanent al organelor vocale pentru perfecționare. Dar pe lângă această funcțiune fiziologică, *gânguritul* mai îndeplinește și una psihologică: se face un fel de legătură asociativă în memoria copilului. Cu ocazia silabizării, cu ocazia emiterii unei silabe, a unui gângurit, copilul își exprimă o trebuință. Mamele susțin că au reușit să deosebească anumite nuanțe în țipet ca expresie a unor trebuințe. De ex. piciorul copilului mic în leagăn este jemat de o întâpătură: el țipă; îndepărtându-se obiectul care îl jenează el încetează de a mai țipa. Astfel se creiază o legătură asociativă între țipet și starea de satisfacere a trebuinței. Țipetul său primește un caracter teleologic, un scop și un conținut. Iată de ce unii pedagogi consi-

deră chiar țipetul ca element fundamental al limbajului. De aici mai este un singur pas până la articularea sunetelor, a cuvintelor și frazelor... toate cu scopul de a da expresie unor dorinți, unor trebuințe. Natural, forma primelor țipete, primelor silabisiri și chiar a limbajului la început va fi umplut numai cu dorințe și trebuințe: va fi prin urmare de natură afectivă. Târziu de tot tiparul cuvintelor va fi umplut cu un conținut intelectual, atunci când limbajul nu va fi altceva decât forma exterioară a gândirii. Niciodată însă nu se va putea vorbi de un conținut pur intelectual al limbajului, nici chiar în fazele sale cele mai evolute, nici în fazele sale cele mai abstracte.

Indată ce o articulație oarecare, o silabisire a primit un caracter teleologic, prin urmare este expresia unui conținut mintal, limbajul copilului a primit o formă concretă. Dacă copilul încă nu poate vorbi ca adulții, e pentru că el n'are suficiente legături asociative între cauze și efect, între emisiunea unui sunet și satisfacerea unei trebuințe. Se operează înaintea copilului aceste asociații printr'un fel de efecte de dresaj. Când se spune *tic-tac*, i se arată ceasornicul de pe perete. Mai târziu se va uita la ceasornic chiar când i se spune *tic-tac*, fără să i se mai arate. Tot așa va învăța cuvântul *supă*, *cană* (cană cu lapte). Dar el va numi *supă* și servitoarea care o va aduce și va numi *cană* și supă și ceașca în care era laptele și pălăria care are formă de oală etc. Sunt o mulțime de confuzii de conținut. Cuvintele nu vor primi contururi definite decât foarte târziu. Și am putea spune că întreaga cultură a unui intelectual simplu, a unui cărturar, a unui scriitor sau a unui om de știință, nu este altceva decât o neîncetată năzuință de definire tot mai subtilă a conturilor cuvintelor, de ale umplea cu un conținut din ce în ce mai bogat și mai distinct.

Copilului mic îi lipsește atenția, îi lipsește mobilitatea necesară a aparatului vorbitor, nu are posibilitatea fiziologică de a pronunța anumite sunete. Din cauza lipsei dinților nu poate articula de ex. sunetele dentale (apoi sunt o mulțime de sunete pe cari și adulții le pronunță cu greu). Înainte însă de a putea rosti o mulțime de silabe sau de cuvinte, copilul înțelege multe din ele. Învățarea lor se face prin această colaborare a organelor senzoriale (vizuale, auditive, tactile) și târziu de tot se articulează, după ce și-a conturat bine forma și a fost umplută de un conți-

nut. Conținutul cuvintelor evoluează foarte mult în prima copilărie. Un copil la vârsta de 1 și jum. ani fu întâmpinat odată de copiii mai mari cu urale articulate sub forma de surpriză: *aaaa...* De atunci copilul cel mic, ori de câteori voia să se ducă la copii să se joace, spunea încă multă vreme că se duce la: *aaaa...*

Evoluția limbajului la copiii cărora le lipsesc anumite organe sensoriale (la copiii surzi, muți, orbi, surdo-muți sau surdo-muto-orbi) se face pe alte căi și este mai întârziată. Surdo-muta-orbă, *Hellen Keller*, a învățat vocabularul până la gradul cel mai înalt (a devenit scriitoare celebră) pe calea simțului care i-a mai rămas: pe calea tactilă.

Prin colaborarea asiduă a organelor sensoriale sănătoase, evoluția limbajului la copilul normal și a vocabularului său se face destul de repede. Din p. de v. morfologic cuvintele copilului au la început numai un caracter *substantival, verbal și interjecțional*. Stern a numărat la fetița lui în vârstă de 1 și jum. ani: 23 cuvinte substantivale, 4 verbale și 17 interjecționale. La vârsta de 1 an și 8 luni domină încă tot cele trei categorii, numai cât numărul lor s'a urcat de la 23 la 73, de la 4 la 21 și de la 17 la 28. La vârsta de 1 an și 6 luni apar ici colo *adverbe și conjuncții*. La 1 an și 9 luni adjective și numerale și abia după această vârstă apare pronumele. Se pare că odată cu apariția pronumelui personal *eu* (până atunci copilul își spune mereu pe nume: *bebe-papa, bebe-hopa, etc.*) apare și conștiința eului... și odată cu apariția pronumelui posesiv, apare și conștiința proprietății: instinctul de proprietate devine conștient. Odată cu apariția particulelor de afirmație și de negație *da* și *nu!* copilul dă expresie primelor sale acte de voință...

Astfel se face analiza vocabularului până la formele cele mai complexe ale lui și astfel se face studiul evoluției limbajului până la cele mai avansate forme și până la construcțiile cele mai complicate (frază ca expresie a gândirii logice).

Copilul învață neconștient, dar trebuie să aibă permanent material de vorbit, pe care auzindu-l în jurul său să-l prelucreze neîncetat și să-l asimileze. Prelucrarea materialului, pe care i-l oferă mediul înconjurător, va fi pentru el prima școală și va fi bună sau rea, după cum se prezintă.

Cercetări cu privire la evoluția limbajului la copil se fac prin observație migăloasă și îndelungată. Greutatea cercetărilor

constă în faptul că în perioada preșcolară observația se face aproape numai individual¹⁾. Cercetări în massă se pot face abia mai târziu: în grădinile de copii, în școala primară și secundară, — când limbajul este mai mult sau mai puțin format. Observațiile cele mai de valoare se pot face însă dela 0 la 3 ani, când limbajul este în curs de formație.

AUREL PAMPU,
asistent al Laboratorului de
Pedologie și Pedagogie experimen-
tală al Universității Cluj.

Pagiri alese

Ce este și ce nu este Școala activă.

Pentru a face să se priceapă mai bine ce este Școala Activă, am spus, e bine să arătăm mai întâi ceace nu este.

1. Ea nu este școala de modă veche, în care copilul este activ, de sigur, dar de-o activitate împusă de profesor, — activitate, pe care acesta o urmărește dinafară, făcând pe bunii săi elevi să îndeplinească zilnic, nouă sau zece ore de memorizare.

¹⁾ Laboratorul de Pedagogie experimentală de pe lângă Universitatea din Cluj, în anul școlar 1931—32, și-a propus să studieze, împreună cu studenții specialiști în pedagogie, făcând cercetări experimentale în câteva familii, în grădini de copii și în școli primare.

Facem apel și la concursul membrilor corpului didactic primar și îi invităm să ia parte la ședințele noastre, cari se țin Marția p. m. la orele 2—4 în localul Institutului din strada Cogălniceanu No. 9, eventual să ne comunice observațiile lor prețioase stabilind astfel cu încetul o colaborare strânsă a tuturor educatorilor. Publicăm în acest scop pe pagina penultimă a copertei *REGULAMENTUL de activitate al Laboratorului.*

Nu de mult, capul departamentului Instrucției publice al unui canton din Elveția romandă, făcea o dare de seamă asupra operei unui director de colegiu, care se retrăgea după o treime de secol de desăvârșit apostolat, în acești termeni:

Omul care ne părește și către care merge recunoștința noastră, este un pedagog în toată puterea cuvântului. El este un „conducător de copii“, un educator. În învățământul său, el este exigent pentru sine însuși ca și pentru elevii săi. În lecțiile sale el îi ține fără răsuflu, neacordându-și lui însuși nici un răgaz. El a realizat școala activă cu mult înainte ca revistele pedagogice să fi crezut a inventa lucrul și numele.

Școala activă? Nu. O școală excelentă, vreau bucuros să înțeleg, dar nu Școala activă. Să nu confundăm termenii: Școala activă nu e școala în care un dascăl exigent își ține elevii fără răsuflu!

2. Școala activă nu e nici *Școala muncii*. Acest termen a avut și are încă ceva noroc în Germania și Rusia. *Arbeitschule*-ul este școala în care lucrul *manual* e pus în serviciul învățământului. În Rusia se laudă (dar nu se realizează totdeauna) cu „Școala productivă a muncii“. — Ori eu afirm aceasta: Ori de câte ori un lucru manual, chiar pus în serviciul învățământului, este împlinut de către profesor, nu e vorba de Școala activă.

Ce este ea atunci?

E Școala în care activitatea *spontană* a copilului este la temelie oricărei munci și în care sunt satisfăcute fapta de a ști și nevoia de-a lucra, de-a crea, ce se manifestă la orice copil sănătos.

Găsim această afirmație, sau o definiție mai mult sau mai puțin asemănătoare la toți teoreticienii actuali ai Școalei active.

Cităm pe dl Albert Malche, profesor la Universitatea din Geneva și director al învățământului primar. Într'un articol intitulat „Școala activă și centrele de interes“ publicat în revista „L'Éducateur“ din Lausanne, cu ocaziunea „Săptămânii copilului“ la Geneva, scrie următoarele:

Asupra definiției Școalei active se pare c'am reușit a cădea întrucâtva de acord. Libera inițiativă a școlarului, cercetarea personală sau observația, invenția, critica, eforturile stăruitoare, sunt puse mai presus de orice, iată ceace va caracteriza regimul. Va fi Școală activă când sentimentul și cugetul copilului sunt prinse în întregime de munca sa: atunci se interesează el cu toată ființa sa de chestiunea pe care s'a aruncat ca un ogar

pe o urmă, atunci se dedă el la acest joc suprem din care a ieșit orice progres omenesc, cel mai frumos joc cunoscut, ce constă în a ataca cu spiritul realitatea ce se ascunde, dar pe care trebuie s'o silnicim ca să putem triumfa.

Cităm asemenea pe dl Albert Chessex, redactorul revistei *L'Éducateur*:

Școala trecutului eră în general — căci excepții au fost și vor fi întotdeauna — eră mai mult școala în care se învăță ascultând sau memorisând un manual. Școala activă e școala în care se învață lucrând, cercetând, observând și experimentând prin sine însuși, printr'o sfortare pe care dascălul se trudește a o face cât mai spontană posibil.

(Extras din *Ad. Ferrière: La pratique de l'École active*).

Trad. *Saint-Jérôme*.

Din răbojul vremii

— Criză și copil —

Ceea ce a legat totdeauna pentru vecinicie pe doi soți, nu a fost atât precocitatea „unei serioase asociații conjugale“ — cum se crede — cât rezultatul ei fiziologic: copilul.

„Majestatea Sa Copilul“, cum l-a numit scriitoarea, nordului Ellen Key, într'un avânt pentru regenerarea metodelor rutinare de educație, este singurul care alătura de sacrificiile de fiecare zi, ne poate impune ultima și cea mai de seamă dintre jertfe: asigurarea vieții și educarea lui.

Cum pentru om, natura a hotărât o copilărie mai îndelungată cu mult peste cea a animalelor, influențarea educatorului asupra copilului trebuie să fie și ea de natură mai îndelungată variind după mediul social și geografic, apoi după individualitatea înăscută ori câștigată a educatului.

Educația, are ca mijloace metodele, iar acestea au la bază materia. Aceasta este angrenajul și cadrul de a cărui pereți spiritul se agață spre orizonturile perfecțiunii pe care le scrutează — după cum sufletul se lăfăește în carne moale care deși umană, devine odată cadavru!

Perceptibilitatea simțurilor cu senzațiile ce ne sugeră, ne face a crede că cea mai mare parte din omenire gravitează mai

mult în cumpăna axului „animalis homo“ decât în cea a spiritualității — ceiace nu-i poate fi indiferent unui educator. Sunt colosal de mulți acei cari toată viața lor nu fac altceva decât să vâneze o bucată de pâine — și sunt mulțumiți dacă o găsec, — în raport cu toți așii spiritului uman, fie ei de talia unui Kant ori Laplace! Unii își câștigă această temerară existență mai cu ușurință, alții cu foarte mare greutate și toți lupțăm pentru ea după cum ne ajută puterile și împrejurările.

Recunoscut este însă, că azi în general școlarul român e sărac. N'are cărți, n'are îmbrăcăminte, n'are hrană îndestulătoare și căldură. Curat ca noi dascălii! Și nu le are, pentru că nu le are părinții lui de unde să i le dea. Nimic nu-l favorizează și totuși i se cer sfortări ca în timpuri normale. Unii au părăsit școala de mult sau mai bine zis n'au început-o! Alții sunt pe cale a o părăsi, iar o parte mai mică, rezistă încă. „Nimic nu-l încântă pe omul flămând“. Criza ne macină pe toți. Cu toate acestea nu uitați copilașii!

Prima îmbrăcătură, prima scurteică să fie a lor, iar voi, dragi colegi, fiți indulgenți față cu nevoile lor. Ei sunt nădejdea viitorului.

Feiurdeni.

BCU Cluj / Central University Library RACOTZI.

Dare de seamă

asupra serbării zilei școalei în județul nostru.

— Continuare. —

86. *Ciucea*, comună frunțasă, care are o școală frumoasă cu 4 învățători: dnii P. Brudașcă, I. Bențea, Fl. Bențea și V. Truția. S'a aranjat o frumoasă serbare școlară, care a fost publicată de alifel și în revista noastră. La aceasta serbare s'a încasat suma de 400 Lei.

87. *Zamsâncrai*, comună frunțasă, cu populație română și maghiară. Școala, care e instalată într'un local propriu și monumental, are 4 puteri didactice: dir. dl Liviu Olosutean, Am primit de aci suma de 508 Lei.

88. *Băbușiu*, comună mică, care are un local de școală nou și frumos. Înv. dl Dionisie Jozsa, care ne-a trimis suma de 82 Lei.

89. *Răchitele*, unde avem asemenea un local de școală frumos. Dna Romulea Mereu și ds. Susana Panea, învățătoarele de atunci, au aranjat o frumoasă serbare școlară, la care au încasat suma de 300 Lei.

90. *Huedin*, singura comună urbană din județul nostru. Are o școală pompoasă cu 10 învățători, sub direcția dlui Aurel Mitrea. Am primit de aci suma de 511 Lei, care ni se pare prea mică pentru Huedin. Sperăm, că dl director Mitrea se va revanșa cu altă ocazie.

91. *Călățele*, unde funcționează dl învă. Gheorghe Homescu și soția sa. De aci am încasat frumoasa sumă de 986 Lei, de care suntem foarte mulțumiți. Soții Homescu merită toată lauda pentru stăruința depusă în colectarea acestei însemnate sume.

92. *Feurdeni—Pădureni*, cu un local de școală foarte primitiv. Dl învă. Ioan Pop ne-a trimis suma de 120 Lei.

Cu aceste încheiem *primul* nostru raport asupra serbării zilei școlii din 17 Maiu a. c. Din cele raportate până aci se poate constata, că 92 școli ne-au trimis în total 24595 Lei, *adică douăzeci și patru mii cinci sute nouăzeci și cinci Lei*, care constituie — credem — o frumoasă și însemnată contribuție pentru Comitetul școlar al Județului nostru, mai ales în aceste zile de criză grozavă.

Punem însă în vedere și celorlalte 148 școli, care n'au răspuns până acuma ordinului privitor la serbarea zilei școlii, că sunt ținute în evidență și că vor fi încontinuu urgentate ca să trimită ceva pentru Comitetul nostru școlar județean. Nici-o școală nu este iertată se rămână afară din acțiunea întreprinsă astă-primăvară de către autoritate școlară respectivă.

Sumele, pe care le vom încasa de aci încolo, se vor publica la timp iarăși în coloanele acestei reviste.

MARIAN SASU.

PARTEA OFICIALĂ.

Toate ordinele și circularele, ce se vor publica în partea aceasta a revistei, vor trebui să fie imediat înregistrate și executate conștiențios de către cei vizați.

SUBREVIZORATUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI CLUJ.

No. 5782—1931.

OBIECT: Se cere programa ședințelor cercurilor culturale.

Domnii președinți ai cercurilor culturale sunt rugați să ne trimită — atât nouă cât și dlui inspector C. Iencica — din bună vreme programa ședințelor pentru a putea participa și noi dacă ne îngăduie timpul.

*

No. 5849—1931.

OBIECT: Se aprobă vânzarea bibliotecilor ungurești.

On. Minister al Instrucțiunii cu ordinul No. 161230—1931 aprobă ca bibliotecile ungurești, aflătoare la școlile primare de stat, să fie vândute, iar din costul lor să se cumpere cărți românești, pentru înzestrarea bibliotecilor școlare. Se vor păstra la școală din aceste cărți numai lexicoane, reviste și cărți de pedagogie. Vânzarea acestor cărți se va face cu știrea comitetelor școlare respective. Se vor întocmi tablouri de cărțile vândute și prețul dobândit pe ele se va dovedi cu hârtiile luate dela cumpărători.

*

No. 5972—1931.

OBIECT: Curățenia în closete.

Serviciul sanitar județean ne comunică des, că la școlile noastre primare de prin sate, nu se ține curățenia recerută în closete. De aceasta ne-am convins de altfel și noi cu ocazia recentelor inspecții făcute la anumite școli. Punem deci în vedere tuturor, ca să ia cele mai severe măsuri pentru ca closetele dela școli să se țină totdeauna în curățenie corespunzătoare. Aci nu admitem nici-o scuză, fiindcă curățenia acestor closete nu reclamă cine știe ce sumă de bani. Totul atârnă dela ordinea disciplinei și supravegherea deprinsă de către învățătorul școlii. Punem în vedere, că dacă vom mai afla closete murdare pe la școli, vom cere pedepsirea aspră a diriginților.

*

No. 5650—1931.

OBIECT: *In chestia numirii directorilor școlari.*

Vă facem cunoscut, că dl. Ministru a hotărât ca la școlăle primare la cari directorii aleși au ieșit la pensie, se vor pune în locul lor candidații, cari urmează imediat cu cele mai multe voturi, dacă nu sunt impedimente; în toate celelalte cazuri se vor face noi alegeri.

No. 6001—1931.

OBIECT: *Urgențări.*

Urgențăm din nou satisfacerea ordinilor noastre Nr.ii: 3366, 3482, 3499—1931 (A. Ș. No. 9—1931).

S. Revizor: M. SASU.

COMITETUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI CLUJ.

No. 1489 1931.

OBIECT: *Constituirea comitetelor școlare rurale.*

Invităm pe dnii învățători-secretari de drept ai comitetelor școlare să ne comunice unde n'au fost până acum constituite aceste comitete. Ni se vor arăta motivele pentru cari nu s'a făcut până acum acest lucru. Toate comitetele școlare trebuie să obțină după alegerea lor aprobarea din partea comitetului școlar județean. Dacă lipsește aceasta aprobare, se va cere de urgență. De executare facem responsabili pe dnii învățători-secretari.

No. 1490 1931.

OBIECT: *Trimiterea bugetelor.*

Toate comitetele noastre școlare, cari din anumite motive n'au obținut încă aprobarea bugetelor pe a. c. să găbească a-și înainta bugetele spre aprobare, cunoscând, că vom face responsabili materialicește pe toți membrii comitetului, dacă au lucrat fără buget aprobat. Asemenea ni se vor trimite spre verificare și conturile de gestiune.

No. 1491 1931.

OBIECT: *Achitarea cotei de 15%.*

Suntem la finea anului și cele mai multe comitete n'au achitat cota de 15% către com. școl. județean. Cerem să ni se achite imediat aceasta cotă, contrar ne vom vedea siliți ca să luăm măsuri severe contra celor neglijenți.

Președinte:
N. VASIU.

Secretar:
M. SASU.

Știri

Dorim colaboratorilor și cetitorilor nostri sărbători fericite.

* *Vacanța de Crăciun se începe la 22 Decembrie a. c. și durează până la 8 Ianuarie 1932.*

* Dl V. Chintoan, înv. la școala primară de stat No. 4 din Cluj a fost numit subvizor școlar al județului Maramureș.

* *Casa corpului didactic* anunță, că în cele din urmă cinci luni a dat membrilor 80.250.000 Lei. Toate cererile vechi de împrumuturi și ajutoare sunt plătite până la zi.

* Se zvoneste, că în locul dlui Nae Popescu, va fi numit secretar general al Ministerului de Instrucție dl profesor Sergescu, dela Universitatea din Cluj.

* *Bancă Populără a învățătorilor din acest județ*, despre care a fost atâta vorbă, nu s'a putut înființa din cauza întârzierii în achitarea salarelor de pe Septembrie a. c.

* Pentru *examenul de încaintare*, a publicat dl profesor Isidor Dolinschi „Rezumatelc explicative, din Payot, Educația Voinței“. Cernăuți, str. Mitropolit Silvestru 6 A., care dă și deslușiri relativ la examene și pregătirile candidaților.

* *Până la punerea sub lipar a revistei n'avem nici-o știre sigură despre salare. Învățătorii noștri vor fi anunțați îndată ce vom putea ridica aceste salare.*

Poșta Redacțiunii.

Irina. Bine că Vă cunoaștem, pentru ca să Vă comunicăm, că nu putem publica ce ne-ați trimis. Noi suntem de alte principii. Oamenii trebuiesc încurajați pe toate căile dacă voesc să muncească. Apoi nu uitați, că „exercițiul face pe măestru“. *T. C. în H.* — Nu mai publicăm extrase de conferințe.

Nicu dela Rab. — Din ce ne-ați trimis acum n'am putut alege nimic. Mai încercați. — *N. D. în B.* și *D. M. în S.* Am primit articolele, care sunt cam lungi pentru revista noastră. Vom vedea dacă sunt publicabile.

Poșta Administrației.

COMITETELE ȘCOLARE SUNT STĂRUITOR RUGATE SĂ SE NE ACHITE ABONAMENTELE RESTANTE.

*

Dlui K. L. în Jebucu. — V'am trimis toate numerile reclamate.

Apel.

Dorind să lărgim cadrele de activitate ale Laboratorului de Pedologie și Pedagogie experimentală al Universității din Cluj, facem apel către onor. membri ai Corpului didactic primar, normal și secundar și îi invităm la o strânsă colaborare în vederea lărgirii cercetărilor pe care le-am întreprins sau le vom întreprindee.

Publicăm mai jos :

Regulamentul

de activitate al Laboratorului de Pedologie și Pedagogie experimentală al Universității din Cluj.

1. Scopul Laboratorului este să studieze prin metode experimentale dezvoltarea fizică și sufletească a copilului, în vederea concluziilor pedagogice și didactice.

2. Realizarea acestei activități se face prin cercetări executate în cadrul Laboratorului, în școli și prin publicarea rezultatului cercetărilor de valoare.

3. Cercetările întreprinse de către membrii înscriși ai Laboratorului vor fi conduse de către director și personalul științific.

4. În cadrul Laboratorului pot fi înscriși două categorii de membri :

I. Membri interni și II. Membri externi.

I. *Membri interni* se consideră studenții înscriși la Facultatea de filosofie și litere, cari frecventează ședințele Laboratorului, iau parte activă la ele, precum și cei cari întreprind

lucrări cu caracter științific în vederea tezelor de licență sau doctorat. În ședințele oficiale ale Laboratorului membrii interni sunt obligați la lucrări și discuțiunea lor, familiarizarea cu metodele de cercetare și la mănuierea aparatelor.

II. *Membri externi se consideră:*

a) Toți foștii membri interni ai Laboratorului, cari au luat cândva parte activă la lucrările lui.

b) Membri ai corpului didactic primar, normal și secundar, cari n'au fost membri interni, ci doresc a lua parte activă, colaborând cu Institutul prin cercetări personale, statistici, anchete, pe bază de chestionare, măsurători, etc. Aceasta pentru a se ajunge la o organizare sistematică a lucrărilor și a se putea garanta caracterul lor științific.

5. Cercetările științifice ale Laboratorului, atât ale membrilor interni, cât și ale celor externi, se vor publica în marginea posibilităților.

6. Membrii externi ai Laboratorului, cari vor să întreprindă cercetări personale, din inițiativă proprie, sau din inițiativa însăși a Institutului, sau doresc să ne împărtășcă diferite materiale de observație obținute în cadrul profesiei, prin comunicări etc., le vor putea face pe baza îndrumărilor și sub controlul Laboratorului.

7. Membrii externi trebuie să achite odată cu cererea de înscriere și o taxă anuală de Lei 50.

8. Institutul pune la dispoziția atât a membrilor interni, cât și a celor externi ca bibliografie pregătitoare pentru introducerea în metodele de cercetare, biblioteca Laboratorului, a Seminarului Pedagogic Universitar, precum și publicațiile de până acum ale Institutului.

Director:

VL. GHIDIONESCU.

